

den for rammerne af den gældende kompetence- og klagesystem. Der er i enkelte landes regulering af sager om personer, der må anses for en fare for statens sikkerhed, gjort erfaringer med anvendelsen af elektronisk monitorering (fodlænker).

Arbejdsgruppen har peget på, at der kan være anledning til nærmere at overveje tre forskellige muligheder for at anvende fodlænker i sager om udlændinge, der er udvist som følge af, at de må anses for en fare for statens sikkerhed.

Dette kan ske 1) i forbindelse med afsoning af en dom for manglende overholdelse af meldepligt eller manglende efterlevelse af påbud om at tage ophold på et bestemt indkvarteringssted, 2) som sanktion pålagt udenretligt (med mulighed for efterfølgende domstolsprøvelse) i forbindelse med grove brud på meldepligt eller manglende efterlevelse af påbud om at tage ophold på et bestemt indkvarteringssted, og 3) som kontrol af bevægelsesfriheden («tilhold»).

4. Forslag fra Arbejdsgruppen vedrørende administrativ udvisning af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed samt regeringens bemærkninger hertil

4.1. Arbejdsgruppens forslag til en ny model for behandling og domstolsprøvelse af sager om udvisning af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed

4.1.1. Arbejdsgruppens anbefaling

Arbejdsgruppen har beskrevet fire modeller for, hvordan sager om udvisning m.v. af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed, kan behandles. To af modellerne – kaldet model 1 og 4 i betænkningen – er i væsentlig grad orienteret mod muligheden for domstolsprøvelse af sager om udvisning af udlændinge af hensyn til statens sikkerhed. Her er der i forskellig grad sat fokus på, at de administrative afgørelser, der træffes, i en hurtig og smidig proces skal kunne efterprøves af domstolene. De to andre modeller – kaldet model 2 og 3 i betænkningen – er til forskel herfra koncentreret om etableringen af et særligt forum – et sagkyndigt domstolslignende nævn, hvor sådanne sager kan behandles.

Modellerne har til formål at sikre, at der som led i domstolsbehandlingen af sager om administrativ udvisning m.v. af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed, i højere grad end i dag kan fremlægges det fortrolige materiale, der har dannet grundlag for vurderingen af, at den pågældende må anses for en fare for statens sikkerhed.

Arbejdsgruppen peger på model 1 og 4, som dem, arbejdsgruppen vil anbefale. Med de to modeller er der efter arbejdsgruppens opfattelse skabt mulighed for en domstolsprøvelse, der både giver mulighed for fremlæggelse af det fortrolige materiale for domstolene, sikrer den enkelte udlænding en rimelig mulighed for kontradiktion via en ordning med en særlig advokat, der har indsigt i det fortrolige materiale, der fremlægges for retten, sikrer såvel statens som udlændingens ønske om en hurtig proces og involverer færrest mulige arbejds gange, personer og myndigheder i forhold til den fornødne sikkerhed for, at det fortrolige materiale forbliver fortroligt. Model 1 er den model, der minder mest om den gældende ordning. Der henvises i øvrigt til afsnit 4.1.3. nedenfor, der indeholder en nærmere beskrivelse af arbejdsgruppens overvejelser om den foreslåede ordning.

4.1.2. Regeringens generelle bemærkninger til arbejdsgruppens anbefaling

Regeringen kan tilslutte sig arbejdsgruppens overvejelser om en særlig model for domstolsbehandling af sager om administrativ udvisning m.v. af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed, således at der som udgangspunkt bliver mulighed for at fremlægge det fortrolige materiale, der har dannet grundlag for vurderingen af, at den pågældende må anses for en fare for statens sikkerhed, for retten som led i domstolsprøvelsen. En ordning med beskikkelse af en særlig advokat, der på vegne af udlændingen får kendskab til og kan udtale sig om det fortrolige materiale, der fremlægges for retten, sikrer endvidere, at udlændingens interesser også varetages i relation til dette materiale, uden at de sikkerhedsmæssige grunde, som gør, at oplysningerne ikke kan videregives til udlændingen, tilsidesættes.

Arbejdsgruppens model 1 indebærer færrest ændringer i forhold til den eksisterende ordning for behandling af disse sager. Efter denne model er det således fortsat udlændingemyndighederne, der i første række tager stilling til udvisningsspørgsmålet, som herefter kan indbringes for domstolene. I arbejdsgruppens model 4 er det alene farevurderingen, der foretages administrativt, mens selve udvisningsafgørelsen henhører under domstolene.

Regeringen finder på denne baggrund, at en særlig model for domstolsprøvelse bør udformes med udgangspunkt i arbejdsgruppens forslag til model 1. Med hensyn til de enkelte elementer i den foreslåede model henvises til afsnit 4.1.3. nedenfor.